

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XX. Qualiter homo torporem depellat, et somnum

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Se Christus
ter offert
cum canitur
Agnus Dei.

consoletur. Cui Dominus : « Ecce jam mihi canitur ter *Agnus Dei* : in primo me offero Deo Patri cum omni humilitate et patientia mea pro vobis ; ad secundum, offero me cum omni amaritudine passionis meæ in plenam reconciliationem. Ad tertium, cum toto amore divini Cordis, in supplementum omnium quæ homini desunt bonorum. » Dixit etiam Dominus : « Dico tibi : qui Missam devote et studiose audierit, in extremis ejus tot nobiles Sanctorum meorum personas in ejus consolationem et defensionem, ad animam ejus cum honore deducendam, sibi transmittam, quot Missas in terris audivit. »

Homines ad
ecclesiam
contriti
accedant.

Item cum vice quadam ad Missam iret, vidit Dominum de cœlo in candidissima veste descendentem et dicentem : « Cum homines ad ecclesiam properant, pœnitentia, pectoris tunsione et confessione se deberent præparare ; sic meæ divinæ claritati possent obviare, et eam in se recipere, quæ per hujus vestis candorem declaratur. »

CAPUT XX.

QUALITER HOMO TORPOREM DEPELLAT, ET SOMNUM.

PIA hæc et devota Virgo, miro modo anhelans cœlestia, cum tempore æstivo Sorores quasdam in Missa pigritantes et dormitantes videret, zelo accensa justitiæ, simul et pietatis ducta affectu, dixit ad Dominum : « Eia Domine Deus, quid est quod miser homo tam fragilis est, ut nec cum divinis interest, a somno valeat abstinere ? » Ad quod Dominus respondit : « Si cogitarent cœlestia, aut etiam inferni pœnam, somnus ab eis bene fugaretur ? Et

illa : « Quibus datum non est ut hoc facere sciant, quid facient ? » Respondit : « Si quis habet amicum sibi valde dilectum, doleret si ab ejus familiaritate semotus esset. Quisquis igitur cogitat qualiter ego fidelissimus et amicissimus amicus ejus sim, cum ad me pervenerit, omnia secreta mea ipsi pandam, in tantum ut ultra nil cupiat aut velit scire, juste cor ejus excitaretur ad delectandum in me. Qui etiam cogitaret qualiter ego omnis suavitatis dulcor ero ei, et sapor secundum omne cordis sui delectamentum, et quam potens et liber in mea libertate fiet, etiam mei potens effectus, cum omnia quæ voluerit, in me plenissime poterit : hæc recogitata merito ab homine somnum fugarent. »

Post dulcia ergo Dei et animæ colloquia, dixit Dominus ad eam : « Ecce tuus et in tua potestate sum ; duc ergo me quo volueris. » At illa eum deduxit per chorum ad Sorores, ubi singulis dulcem exhibuit affectum, quasi unicuique aliquid daret. Interrogante autem illa quideis dedisset, ait : « Afflatum Spiritus mei. » Cui illa : « Et quid hoc eis proderit ? » Respondit : « Ex afflatu Spiritus mei divini anima quamdam sentit dulcedinem in qua me sapit ; cui si homo consenserit, et cor suum ad magis recipiendum habilitaverit, nascitur exinde gratitudo. Quam si homo exercuerit, sicut omnia dona Dei cum gratitudine suscipiens, pro singulis gratias agat, prorumpit exinde in opus bonum : sicque fit homo de die in diem proficiens in virtutes, donec omnibus bonis abundet.

Memor sit
homo cæli
et inferni.

Per chorum
Dominus
sorores
afflat.